

A 616 5/02

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38097

Kl. 30 a. 4/03

Politechnika Warszawska
(Zakład Konstrukcji Telekomunikacyjnych i Radiofonii)*

Warszawa, Polska

Sposób zmiany kąta obserwacji płaszczyzny przebiegu zjawisk fizycznych w układzie przestrzennym

Patent trwa od dnia 24 września 1954 r.

Wynalazek stosuje się do urządzeń pomiarowych stosowanych w medycynie, w szczególności do badań elektrokardiogramu serca w przestrzeni oraz do badań dynamicznych naprężeń przestrzennych.

Celem wynalazku jest dowolne wybranie płaszczyzny badanego przebiegu do obserwacji bez konieczności przemieszczania elektrod (czujek) na mierzonym obiekcie.

Wynalazek pozwala na skokową zmianę kąta nachylenia płaszczyzny obserwacji przy zastosowaniu trzech sygnałów pomiarowych oraz na transformację dwóch współrzędnych jednej osi, tworzących pewien obraz na ekranie oscyloskopu.

Wynalazek stanowi dalsze ulepszenie wynalazku według patentu polskiego nr 37233. Dzięki zastosowaniu sposobu równoległego sumowania na oporach umożliwia się dokonanie obrotów płaszczyzny obserwacji za pomocą jedynie trzech lamp podwójnych zamiast sześciu. Czyni to układ bardziej prostym w montażu i konserwacji oraz w pracy jest bardziej stabilnym.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Leonard Korczak.

Wynalazek polega na jednoczesnym sumowaniu i odejmowaniu ubytków cosinusoidalnych i przyrostów sinusoidalnych nowych współrzędnych na oporach siatkowych i na dużym oporze katodowym podwójnej triody symetrycznej.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób zmiany kąta obserwacji płaszczyzny przebiegu zjawisk fizycznych układów przestrzennych, znamieny tym, że pary napięć składowych jednej płaszczyzny sumuje się na oporach jednej siatki lampy podwójnej pierwszego i drugiego kierunku, pary napięć składowych drugiej siatki lampy podwójnej pierwszego i trzeciego kierunku oraz pary napięć składowych trzeciej płaszczyzny sumują się na oporach pierwszej siatki trzeciego kierunku i siatki drugiej drugiego kierunku.
2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że w celu uzyskania superpozycji w obrocie figury stosuje się sumowanie obu nowych kierunków na wspólnym oporze katodowym.

Politechnika Warszawska
(Zakład Konstrukcji
Telekomunikacyjnych
i Radiofonii)

